

prima instanță – V.Ciumac
instanța de apel – N.Budăi, A.Panov, A. Miuncina

ÎNCHEIERE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Râșcani mun. Chișinău, în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă chemare depusă de Rujențeva Natalia împotriva Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative, împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 prin s-au respins apelurile de către Rujențeva Natalia și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorului Râșcani mun. Chișinău și s-a menținut hotărârea judecătorească Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016,

c o n s t a ț ă :

La 20 octombrie 2015 Rujențeva Natalia, în interesele copiilor minori Pînzar Alexandra și Pînzar Vlada s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău, solicitând a recunoaște ca nelegitim refuzul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău privind stabilirea plății indemnizației pentru copiii minori Pînzar Vlada și Pînzar Alexandra a căror tutelă a fost numită Rujențeva Natalia începând cu 13 iunie 2013 - data instituirii tutelei, precum și a obliga Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău să-i stabilească și să achite plata indemnizației lunare pentru copiii minori Pînzar Vlada și Pînzar Alexandra născute la 28 decembrie 2010 începând cu data de 13 iunie 2013 data instituirii tutelei, până la atingerea majoratului acestor copii minori.

În motivarea cererii a indicat că prin decizia nr.02/09 din 13 iunie 2013 cu privire la instituirea tutelei asupra minorului, fără plata indemnizației lunare, emisă de Consiliul Sătesc Scoreni, r-nul Strășeni, a fost numită tutore asupra minorelor Pînzar Alexandra și Pînzar Vlada, născute la 28 decembrie 2010, fără plata indemnizației lunare, pentru întreținerea și educarea celor din urmă.

La 26 august 2015 s-a adresat Preturii sect. Râșcani, mun. Chișinău și Direcției pentru Protecția Drepturilor copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău, o

cerere prealabilă, prin care a solicitat stabilirea plății indemnizației pentru copiii minori Pînzar Vlada și Pînzar Alexandra al căror tutelă a fost numită ea, începând cu 13 iunie 2013 - data instituirii tutelei.

La 22 septembrie 2015 Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău, la cererea sa prealabilă adresată lor, cât și Preturii sect. Râșcani, mun. Chișinău, a expediat în adresa sa, răspunsul său, prin care i-a comunicat că, copiii minori Pînzar Vlada și Pînzar Alexandra, a căror tutelă a fost numită ea, se consideră copii cu statut nedeterminat și nu beneficiază de indemnizație potrivit Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire și plată a indemnizațiilor pentru copiii adoptați și cei aflați sub tutelă/curatelă, aprobat prin HG nr.581 din 25 mai 2006, totodată invocând hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 septembrie 2015 cu privire la decăderea din drepturile părintești a părinților copiilor minori Pînzar Vlada și Pînzar Alexandra.

Consideră că refuzul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău, de a-i satisface cererea prealabilă, este neîntemeiat și ilegal și urmează a fi recunoscut ca fiind nelegitim.

Invocă că hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 septembrie 2015 a fost contestată, astfel încât în prezent această hotărâre nu poate servi drept bază legală de a constata că minorele Pînzar Alexandra și Pînzar Vlada se consideră copii cu statut nedeterminat și nu beneficiază de indemnizație, motiv invocat de pârât în refuzul admiterii cererii în cauză.

Reiterează că părinții minorelor Pînzar Alexandra și Pînzar Vlada, și anume Pînzar Alexandru Vladimir și Svetlana Staver-Pînzar nu participă nici într-un mod la întreținerea minorelor sus-vizate. Ținând cont de starea sa financiară aflată în prezent în dificultate din motivul, că minorele sunt grav bolnave și necesită investigații și îngrijiri medicale, intervenții chirurgicale complicate și medicamente în mod frecvent, consideră necesar și oportun în interesul superior al copiilor minori de a i se plăti indemnizație lunară pentru copiii tutelați Pînzar Alexandra și Pînzar Vlada.

Relatează că părinții biologici ai minorelor Pînzar Alexandra și Pînzar Vlada nu contribuie nici într-un fel la întreținerea minorelor în cauză, dar ultimii nici nu dispun de careva venituri. Tatăl biologic al minorelor Pînzar Alexandru Vladimir, potrivit informației eliberată de Inspectoratul de Poliție Strășeni, nu este angajat în câmpul muncii și nu participă la educarea copiilor săi minori, ducând o viață de boschetar, iar mama lor, Staver-Pînzar Svetlana este condamnată la șapte ani închisoare potrivit sentinței judecătoriei Strășeni din 06 martie 2013 și își execută pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr.7 din localitatea Rusca, r-nul Hîncești.

Prin urmare, acești părinți biologici nu pot fi considerați a fi apti și în acea stare fizică, socială, materială și psihologică de a-și îndeplini obligațiunile părintești de întreținere și educație în circumstanțele sus-vizate.

Consideră necesar și posibil de a-i fi achitată indemnizație lunară pentru întreținerea minorelor Pînzar Vlada și Alexandra născute la 28 decembrie 2010.

Prin hotărârea judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 a fost admisă parțial acțiunea.

A fost recunoscut ca ilegal refuzul Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău privind stabilirea plății indemnizației pentru copii minor Pînzar Vlada și Pînzar Alexandra născute la 28 decembrie

2010 a căror tutore a fost numit Rujențeva Natalia începând cu data de 13 iunie 2013.

S-a obligat Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău să stabilească și achite indemnizația lunară pentru copiii minori Pînzar Vlada și Pînzar Alexandra născute la 28 decembrie 2010, a căror tutore a fost numit Rujențeva Natalia, începând cu 20 iulie 2015 și până la atingerea majoratului de către copii minori.

Nefiind de acord cu hotărîrea judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău a depus apel, la 09 februarie 2016, prin care a solicitat casarea hotărîrii judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 și emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de Rujențeva Natalia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău și s-a menținut hotărîrea judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016.

La 12 mai 2016 Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și a hotărîrii judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Rujențeva Natalia.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea materială și nu a elucitat corect circumstanțele speței.

Indică că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire și plată a indemnizațiilor pentru copiii adoptați și cei aflați sub tutelă/curatelă.

Susține că perioada achitării indemnizației solicitată de către reclamant nu este corectă, deoarece în cazul copiilor rămași fără ocrotire părintească, statutul urmează a fi stabilit doar după intrarea în vigoare a hotărîrii privind decăderea din drepturi părintești, însă Rujențeva Natalia solicită achitarea unei indemnizații de întreținere a copiilor cu mult înainte de intrarea unei asemenea hotărîri vigoare.

Totodată menționează că instanța investită cu judecarea fondului greșit a constatat că necesitățile copiilor rămași temporar fără ocrotire părintească sunt identice cu cele a celor rămași fără ocrotire părintească, deoarece potrivit legii acestea sunt două situații diferite.

În acest sens, menționează că instanțele inferioare de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 06 aprilie 2016. Prin scrisoarea din 21 aprilie 2016 a expediat copia deciziei părților din proces. La materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei modivate de către recurent. Recursul la rîndul său a fost depus la 12 mai 2016, respectiv a fost depus în termenii prevăzuți de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, mun. Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari